

O B Ě Ž N Í K č. 81Sjezd zahraničních komunistů skupiny L I S T Y.

Ve dnech 6. - 7. března 1982 se v Miláně konalo shromáždění komunistů v emigraci, spolupracovníků tzv. "skupiny LISTY" /PELIKÁN, MLYNÁŘ atd./.

Charakteristickým rysem tohoto jednání byly především jeho slabá připravenost a improvizace. Z úvodních referátů mělo mizernou úroveň zejména vystoupení MLYNÁŘE, který si v tomto komunistickém kroužku zahrál na odborníka na polskou problematiku. Na přímé vystoupení dalších "expertů", jako je např. A. MÜLLER, již ani nezbyl čas. A tak se nelze divit, že většina účastníků byla silně zklamána.

Demokratický exil však jistě bude zajímat, že PELIKÁN a jeho družina nespomněli zaslat přátelský dopis vedení Italské komunistické strany a ocenit její činnost. Na shromáždění byla mimořádná pozornost věnována zlepšení reklamy "skupiny LISTY" a v souvislosti s tím uvažováno, zda skupině prospívá, že její časopis je tribunou bývalých pracovníků čs. rozvedky. V této souvislosti by bylo zajímavé u řady přispívatelů LISTŮ zjistit, nebo se jich přímo zeptat, u které instituce v Praze mají uloženy svoje kádrové dotazníky, event. žádosti, ve kterých nabízejí svoji pomoc.

Organicky na zmíněné skutečnosti také navazuje pokračování námluv těchto komunistů s komunisty v Číně. Tentokrát v sérii návštěv Číny pokračovali známí "experti" ze zkrachovaného PALACH PRESSu, KAVAN a KYNCL.

A tak se místo komentáře vnučuje staré české přísloví: "Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá".

V exilovém tisku byly zveřejněny informace o připravovaném V. Jubilejním sokolském sletu ve Vídni ve dnech 2. - 5. července 1982.

Předsednictvo Ústředí československého sokolstva v zahraničí v této souvislosti upozornilo na řadu závažných okolností, za nichž se tato národní slavnost koná. Mezi nimi na předním místě pronásledování a umlčení SOKOLA v Československu.

S touto skutečností ostře kontrastuje zájem bývalých komunistů o využití Sletu a dalších exilových akcí, které proběhnou v jeho rámci k vlastním zájmům. Přitom je obecně známo, že PELIKÁN, MLYNÁŘ, HEJZLAR a další se ve svých komunistických funkcích a v tzv. Akčních výborech mimořádně pilně podíleli i na pronásledování Sokolů. Nemají opravdu ani kapku studu. Hodlá k tomu demokratický exil trpně přihlížet?

Více než nepoučitelný je P. TIGRID. Přesto, že mu spolupráce s bývalými komunisty vždy přináší jen velmi nepříjemné následky, nehodlá se obejít bez jejich služeb.

Důkazem toho je tisková beseda v Paříži, která se konala počátkem měsíce března t.r. ke knize P. TIGRIDA "Dělnické bouře na Východě 1953-1981". TIGRID si pro tento účel vybral za společníka bývalého komunistu a vysokého funkcionáře v Československu A. LONDONA a výsledek byl opět žalostný. Účastníci besedy nevěnovali vůbec pozornost TIGRIDově knize, ale silně kritizovali LONDONA.

V tomto případě zřejmě platí jiné staré přísloví:
"Komu není rady, tomu není pomoci".